

syn til Kvantum, men hvor et Statsorgan bestemmer, i hvilket Forhold Varen skal indføres fra de enkelte Lande.

Den sidste Gruppe er efter Sagens Natur den største, og Mindretallet benægter naturligvis ikke, at der kan være Vanskeligheder forbundet med fra et fast bundet System at komme over til et smidigere, men Mindretallet maa bestemt hævde, at Rigets Traktater og Landets Interesser fuldt ud kunde opfyldes ved Gennemførelsen af Mindretallets Forslag.“

Mindretallet udtaler, at dette Standpunkt i enhver Henseende er Mindretallets ogsaa i Dag.

Mindretallet modtog derfor med stor Tilfredshed Byerhvervenes Forslag, saaledes som dette blev forelagt for Rigsdagen i sidste Rigsdagssamling, og Mindretallet har som bekendt i Aar for Følkettinget fremlagt et tilsvarende Forslag.

Under Ændringsforslag Nr. 2 stiller Mindretallet da Forslag om, at Lovforslaget gives den Affattelse, Mindretallet har givet sit selvstændige Forslag.

Forslaget deler som bekendt Vareimporten i 3 Grupper, nemlig den egentlige Friliste, Varer, som er fri i Mængde, men begrænset med Hensyn til Lande, og endelig Varer, hvor der kan gives Forskrifter angaaende Importen i enhver Henseende.

Mindretallet ønsker ganske særligt at fremhæve, at de handelspolitiske Opgaver, som Landet maa løse, fuldt ud kan løses ved det af Mindretallet stillede Forslag, og at der oven i Købet efter Mindretallets Mening vilde være skabt endnu større Muligheder for Samhandelen med de nordiske Lande, England og Tyskland, saafremt Mindretallets Forslag gennemføres.

Mindretallet fremhæver, at det Værn, Landbruget faar gennem det faktisk raadende Importforbud for Landbrugsvarer, opretholdes, og Mindretallets Forslag bevirker, at der kan foretages virkningsfulde Skridt mod Dumping.

Mindretallet repræsenterer da over for den gældende Form for Importregulering

uforandret og uforanderligt det Standpunkt, at den er principielt forfejlet, fordi den saa langt fra at afbøde Svaghederne i Landets handelspolitiske Stilling tværtimod begunstiger Omverdenens i og for sig selvfølgelig Tilbøjelighed til at drage sig disse Svagheder til Nytte.

Den deraf følgende Underbinding af Handelsfriheden, den stadig ringere Mulighed for at opnaa effektiv Konkurrence mellem paa den ene Side de udenlandske Leverandører og paa den anden Side de hjemlige Aftagere, Systemets Mangel paa Opmuntring og Fremhjælp af købmandsmæssigt Initiativ og endelig dets uomtvistelige Tendens til at rejse Modsætninger mellem de danske Erhverv og derved virke skadeligt paa det politiske og nationale Samarbejde — alt dette er uafhjælpelige Grundskaderved den bestaaende Tilstand, og vil være det ogsaa i dens Videreførelse i Henhold til det foreliggende Lovforslag med dets praktisk taget betydningsløse Momenter af Afvikling.

Dette Lovforslag gør ikke den frie Prisdannelse, der dog (under Finanslovdebatten) er blevet fremhævet som et socialdemokratisk Formaal, nogen som helst nævneværdig Indrømmelse og udleverer dermed Forbrugerne til en Prisstigning, over for hvilken enhver af Staten indrettet Priskontrol vil komme ganske til kort, og som, da det er et Hovedformaal for Regeringens Politik at opretholde Befolkningens Købekraft, vil give sig Udslag i tilsvarende Stigninger af Lønniveaue.

Stillet over for disse Perspektiver og prisgivet Flertallets Raaderet over for den foreslaaede Lovgivning har Mindretallet ment sig forpligtet til at prøve, om der ikke i Flertallets formentlige Erkendelse af den frie Prisdannelses fundamentale Betydning for en sund Økonomi og Erhvervsvirksomhed kunde ligge en Mulighed for saadanne Udvidelser af Lovforslagets Liste A, Frilisten, at der derigennem for betydende Forbrugsvarers Vedkommende kunde opnaas en Frigørelse af Handelsinitiativ, Konkurrence og Prisdannelse, ligesom det derved vilde være betonet, at ogsaa Rigs-